

er højere end den fælles pris, kan Rådet ifølge art. 60 bestemme, at den fælles pris finder anvendelse i Grækenland fra et tidligere tidspunkt end anført i art. 59.

I lighed med TA-72, art. 55, er der i denne Akt, art. 61, fastlagt generelle regler for beregningen af særlige tiltrædelsesudligningsbeløb, som finder anvendelse i samhandelen mellem EF(9) og Grækenland, så længe de græske priser ikke fuldt ud er tilpasset de fælles EF-priser. Herved udlignes forskellen mellem de fastsatte priser for Grækenland og EF(9)-priserne.

Endelig er der i art. 61 fastsat særlige bestemmelser til anvendelse i handelen mellem Grækenland og EF(9) i de tilfælde, hvor verdensmarkedsprisen er højere end den græske pris. Princippet heri er, at udligningsbeløbet begrænses til maksimalt samme beløb, som opkræves ved import fra tredjelande. Herved sikres, at de græske priser ikke kunstigt holdes på et lavere niveau end verdensmarkedsprisen. I tilfælde, hvor anvendelsen af denne regel vil føre til forvriddninger af de aftalte prisrelationer mellem EF(9) og Grækenland i overgangsperioden, kan Rådet træffe de fornødne foranstaltninger for at undgå sådanne forvriddninger.

I art. 62 er Rådet bemyndiget til at fastsætte egnede foranstaltninger for at sikre en tilfredsstillende markedsfunktion i de tilfælde, hvor verdensmarkedsprisen måtte være højere end såvel den fælles EF(9)-pris som den græske pris, og eksportafgifter anvendes for eksport fra EF(9)-lande.

I art. 63 fastslås, at tiltrædelsesudligningsbeløb finansieres af FEOGA's garantisektion. Denne bestemmelse må sammenholdes med art. 125, hvorefter de af medlemsstaterne opkrævede udligningsbeløb indgår i Fællesskabets egne indtægter.

Art. 64 fastlægger reglerne for afviklingen af importtolden for landbrugsprodukter mellem Grækenland og EF(9) og for Grækenlands tilpasning til satserne i den fælles toldtarif herfor. I begge tilfælde anvendes samme regler som for industri-sektoren, således som fastsat i art. 24, 25 og 31, jfr. ovenfor.

Der gælder dog særlige regler ved den interne toldafvikling for oksekød samt visse produkter, for hvilke der inden for den fælles landbrugspolitik er fastsat en referencepris. Over for tredjelande anvender Grækenland for disse produkter satserne i den fælles toldtarif fra tiltrædelsen.

For fedtstoffer har det været nødvendigt i selve Akten af fastsætte basistoldsatser, idet det hidtidige græske system for importtold for disse varer har en anden struktur end for øvrige landbrugsvarers vedkommende.

Endelig fastholdes i art. 64 det princip, der for industriprodukters vedkommende er fastsat i art. 34, at såvel Grækenland som EF(9) vil kunne fremskynde ovennævnte toldafviklinger/-tilpasninger.

Art. 65 svarer helt til principperne i TA-72, art. 60, og indebærer, at Grækenland – med forbehold af bestemmelserne i art. 61 og 64 samt art. 115 (se nedenfor) – fra tiltrædelsen ophæver alle gældende nationale beskyttelsesforanstaltninger i form af told, afgifter med tilsvarende virkning, kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning for produkter, for hvilke der er etableret en fælles markedsordning. Disse beskyttelsesforanstaltninger afløses af beskyttelsesbestemmelserne i den fælles landbrugspolitik mekanismer.

For produkter, der ikke omfattes af fælles markedsordninger, vil Grækenland ifølge samme artikel kunne opretholde eksisterende nationale støtteordninger, herunder importafgifter og kvantitative restriktioner, dog kun indtil en (eventuel) iværksættelse af fælles markedsordninger for disse produkter. De nationale ordninger skal under alle omstændigheder ophøre ved udgangen af den 5-årige generelle overgangsperiode.

Denne bestemmelse har især praktisk betydning for så vidt angår forarbejdet tobak, bomuld og olivenolie.

Endelig fastslås det ligeledes i art. 65, at Grækenland fra tiltrædelsen anvender fællestariffens nomenklatur for produkter henhørende under bilag II til EØF-traktaten, d.v.s. landbrugsprodukter.

Grækenland anvender i dag for industrielt forarbejdede produkter under markedsordningerne for korn og ris en anden importbelastning end Fællesskabet. Sidstnævntes ordning indebærer, at importbelastningen er sammensat af dels et fast afgiftselement, dels et variabelt afgiftselement, jfr. ovenfor, bemærkningerne til art. 43.

For at løse de særlige problemer i denne forbindelse fastsættes i art. 66, at der, af den samlede græske importbelastning anvendt pr. 1. januar 1979, udskilles et (fast) element til beskyttelse af forarbejdningsindustrien. Dette beskyttelseselement anvendes af Grækenland fra tiltrædelsen sammen med udligningsbeløb i forhold til andre medlemslande og variable afgiftselementer i forhold til tredjelande.

Denne beskyttelse afvikles herefter gradvist over 5 år over for EF(9). Over for tredjelande foretages en gradvis tilpasning til EF(9)'s fælles beskyttelsesniveau.

I art. 67 bestemmes, at der ved fastsættelsen af markedspriser i EF(10) kan tages hensyn til bl.a.